

אהרן הכה את היאור בשליחותו של משה ונחשב שמשה בעצמו הכה את היאור

ותרד בת פרעה. רְאֵה יְהִיא, רְאֵתָא מִסְטְּרָא שְׁמַאֲלָא

דְּדִינָא קְשִׁיא ומש"ב 'وترד בת פרעה' פירושו שהיא המלכות שבאה

מצד השמאלי של הדין הקשה והיא נקראת בת לבינה הנקראת פרעה (רומה) לאחר שהמלכות

نبנית מגבורות הבינה, **כַּמָּה דְּאַתְּמָר לְרֹחֶזֶן עַל הַיְאֹר.** על

הַיְאֹר דִּיקְאָא, וְלֹא עַל הַיָּם והמלכות היא מצד הדין כמש"ב 'לרוחז על

היאור' כי בדוקא כתוב 'על היאור' ולא על הים, כי סוד היאור הוא נהר דינור שבבריה

שע"י משפטת המלכות את דיניה ולא כתוב על הים שהכוונה לממלכות עצמה שבאצלות

שבה יש גם בחינות של רחמים (רמ"ק, אמת ליעקב). **וְאֵי תִּמְאָא, הָא בְּתִיב**

(שםות יז) **וּמְטָךְ אֲשֶׁר הַפִּיתְחָת בּוֹ אֵת הַיְאֹר.** וממש לא

הַפִּתְחָה אֲלָא בְּיַם, ורק ר' יונה קרא יאור ואם תאמר שהרי כתוב 'ומטר

אשר הכתיב בו את היאור' וקשה שהרי משה לא הכה אלא רק את ים סוף ולא את היאור

ומזה שכותב 'אשר הכתיב בו את היאור' רואים שהכתב קרא את הים בשם יאור ומשמעו

ששנייהם הם בחינה אחת ולא שתי בחינות. **אֲלָא יָאֹר הַזָּה דְּמַחָא אַחֲרֵן**

עַל יְהִיא דְּמַשָּׁה, ושוויה קרא דאייה עבד אלא באמת כוונת

הפסוק שמשה הכה את היאור ממש, לאחר שatat היאור זהה שהכה אהרן הוא היה ע"י

שליחותו של משה והחשייב הכתב את משה כאילו הוא בעצמו היכה את היאור, מפני

שלוחו של אדם כמותו (רמ"ק).

(רומה) והטעם שהבינה נקראת פרעה הוא משום שהוא פורעת שבר טוב לצדיקים (מאורי אור).

היום **הַלְּכֹוד**

לע"ג חכם אברהם הררי רפול זצוק"

אהרן הכה את היאור גם בשליחות הקב"ה

כְּהָאֵי גַּוְנָא (שמות ז) **וַיִּמְלֹא שְׁבָעַת יְמִים אַחֲרֵי הַכּוֹת**
יְהֹוָה אֶת הַיּוֹרֵךְ, וְאֶחָרֶן הַכּה וכדוגמתם כך מצינו שכותב
 וימלא שבעת ימים אחרי הכותה את היאור וקשה שהרי אהרן הכה את היאור ולא הוא,
אַלְאָ (ס"א דעת ר"א) **עַד דָּתָתָא מִסְטָרָא דְּקַרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,**
קְרִיָּה קְרָא הַכּוֹת יְהֹוָה, לְבָתָר קְרִיָּה בְּשָׁמָא דְּמָשָׁה
 אלא בಗלל שאחרן בא מצד שליחותו של הקב"ה אז לבסוף כתוב בפסוק הכותה ה' ואח"ב קראו
 הכתוב בשמו של משה מאחר שאחרן הכה את היאור בשליחותו של משה.
וְנִגְעַרְזָתִיה֙ הַזְּלֻכּוֹת, אִינְזֵן שָׁאָר מִשְׁרִיְין דָּתָיִין
מִסְטָרָא דָּא ומש"ב 'ונערזתיה הולכות' פירושו שהן שבע הנערות וההיבלות של
 המלכות שבאו מהצד שללה שם הן באו לרוחן מהדינים הקשים ולהשליכן על ראש
 הרשעים (אמת לעקב).

היה במשה את הרושים של המלך ז"א והמלכה שהיא השבינה

וְתִפְתַּח וְתַرְאָהוּ אֶת הַיְלֵד. (שמות ב) **וְתַרְאָהוּ, וְתַרְאָ**
מִבְעֵי לִיהְ, מַאי וְתַרְאָהוּ ומש"ב 'ותפתח ותראהו את
 הילד' קשה כתוב 'ותראהו היה צריך לומר ותראה את הילד. **וְהָא אָמַר רַבִּי**
שְׁמַעוֹן לִית לְךָ מַלְהָ בְּאֹזְרִיתָא, אוֹ אֶת חֶרְבְּאֹזְרִיתָא,
דָּלָא אִית בֵּיהְ רַזְוֵין יְקִירֵין וְעַלְאֵין וא"א לומר שאין לדקדק זהה, כי
 הרי אמר רבבי שאין לך תיבה בתורה או אחת בכל התורה שאין בה סודות יקרים

ועלינוים וא"כ למה כתוב 'ותראה' במקום ותרא את הילד. **אלא חבי אוליפנא, רשימא דמלכא ומטרוניתא אשטכחת ביתן,** ואיננו רשימא דואיז ה"א, מיד ות חמול עליו וגוי אלאvr למדנו שהיא במשה את הרושם של המלך ז"א והמלכה שהיא השכינה, שהרושם שליהם הוא אותו ואיזו ואות ה"א ומשוםvr כתוב בו ותראה'ו ولكن מיד נאמר בו 'ותחמול עליו'. **עד פאן לעילא. מפאן ולהלאה לחתא** ואומר רבי חזקיה שעד כאן מדבר הכתוב בסודות העליונים ומכאן והלאה מש"כ 'וקראתי לך אשה מינקת' הכתוב מדבר בפשט העניין, **ברハイ קרא, דכתיב ותתצב אחותך מרחוק.** אחותך מרחוק. אחותך דמן חזן מהפסיק שכותב ותתצב אחותך מרחוקvr שהוא נאמר בסודות העליונים וקשה אחותך של מי התיצבה מרחוק. **אחותך דהאי איהו, דקראי לבנט ישראאל אחתי, במא דאת אמר** (שיר השירים ה) **פתחי לי אחתי** אלא זו אחותך של מי שהוא קרא את כניסה ישראל שהוא השכינה אחותך, דהינו שהוא ז"א כמש"כ שאמר ז"א על כניסה ישראל 'פתחי' וכוונת הכתוב שהשכינה התיצבה מרחוק בכדי להשגיח על משה. **מרחוק;** **במא דאת אמר,** (ירמיה לא) **מרחוק יהוה נראה לי** ומש"כ מרחוקvr פירושו שהוא כמו מה שנאמר 'מרחוק ה' נראה לי' כי הכוונה שהשגחה הייתה באוטה המדרגה של הנביאים שהוא נראית מרחוק (רמ"ק).

כל הצדיקים עוד בטרם שהם יורדים לעולם הזה הם נודעים למעלה אצל כל המלאכים ונשחתם נשחתת ממקום עליון

מאי מושמע ומה אנו למדים מכל המאמר זהה. **מושמע דאיינון זבאיין,** **עד דלא נחתו לעלמא, אשთמודען איינון לעילא** **לגביו בלבד, אבל שכון משה** אלא אנו לומדים מכאן שככל הצדיקים עוד

טרם שהם יורדים לעולם הזה הם נודעים למעלה אצל כל המלאכים, וב"ש משה רבנו

שהוא כבר נודע למעלה כמו שתתברר שהסבירה שמרה עליו למעלה והציפינה אותו שלושה הודשים (רמ"ק). **מושמע דנשמרתהוזן רצדיקיא, אהט משך**

מאתר עלה, במה דאוקימנא וכן לומדים מכאן נשחתם של הצדיקים היא נשחתת ממקום עליון כי הניר שלהם הוא מייחוד זו"ן ונשמה וחיה שלהם הוא

מייחוד או"א כמו שלמדנו (מק"מ). **ורזא דמלחה אויליפנא, דמושמע דאב ואמ אית לשמתא,** **במה דאית אב ואמ לשופא,**

בארעא ואומר רבי חזקה שעת הסוד זה למדתי ששמע שיש אב ואמ לנשמה שהם זו"ן כמו שיש אב ואמ לגוף הגשמי בארץ. **מושמע דבכל סטרין, בין**

לעילא, בין לחתא, מדבר ונוקבא בלבד אהטיא **ואשרתבח** וכןышמע שבכל מקום בין למעלה ובין למטה כולם באים ונמצאים ע"ז זכר

ונקבה, מאחר שא"א באו מייחוד א"א שצד ימינו הוא זכר הצד שמאלו הוא נקבה וכן זו"ן באו מייחוד או"א וכן כל הפרצופים התחתונים וכן כל המלאכים והנשיות כולם הם מזכר

ונקבה (מק"מ). **זה אוקמוות רזא דכתיב,** (בראשית א) **הויצא הארץ נפש חייה** וכבר ביאrhoו החברים שהוא הסוד של מש"ב 'הויצא הארץ נפש